

Turkduvan i Skåne 2019

Turkduvan intog Skåne under 1950-talet och vann efterhand mark i sällan skådad omfattning. Men efter den starka expansionen tycks en minskning ha ägt rum under senare år. Vi ville ta reda på hur det förhöll sig.

Kenneth Bengtsson

Den inventering vi utlyste under 2019 hade som främsta mål att fastställa turkduvans geografiska förekomst och jämföra den med de båda atlasinventeringarna. Det tror vi oss ha lyckats ganska väl med. I andra hand önskade vi uppgifter om antalet par i de olika orterna. Eftersom detta inte var ett krav har vi inte ett lika bra material att jobba med när det gäller populationsstorleken.

Tidigare inventeringar och uppskattningar har visat på en stadig nedgång i an-

talet par men en hyfsat stabil utbredning (Tabell 1). Under toppåren på 1970-talet fanns flera tusen par medan den senaste uppskattningen (2009) slutade på omkring 1 300 par. Den nu genomförda inventeringen tyder på att antalet häckande par har minskat ytterligare och knappast överstiger 1 000 par.

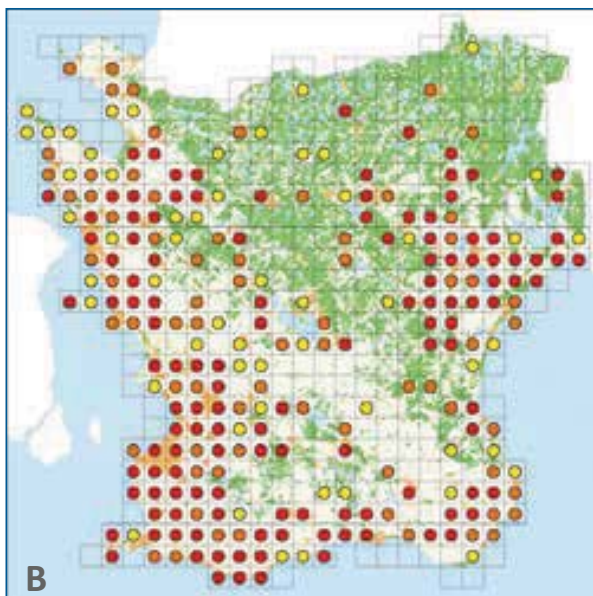
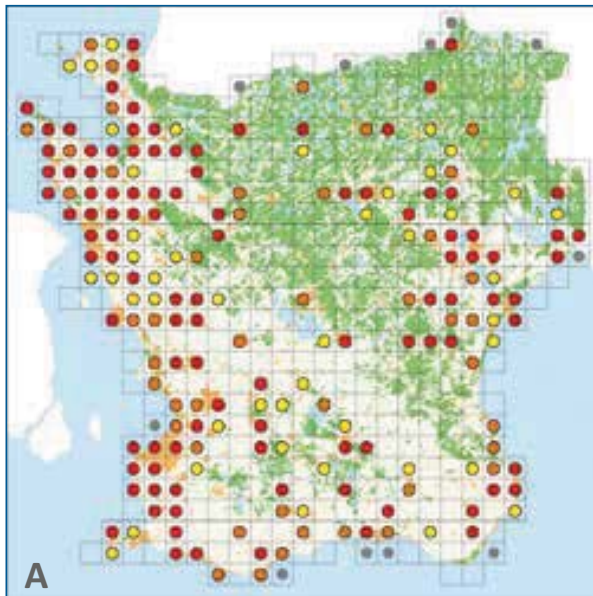
I Figur 1A & 1B samt Figur 2 visas resultaten för de båda atlasinventeringarna (1974–1984 och 2003–2009) samt en prickkarta för förekomsten under perio-

Turkduvan i Skåne har tidigare inventerats fem gånger. Foto: P-G Bentz/Sturnus.se.

Tabell 1. Inventeringar av turkduvan i Skåne.

1975: Riksinventering ledde till en gissning om 3500-5000 par i Skåne (Risberg 1978).
1984: Atlasinventering påvisade förekomst i 192 rutor (Bengtsson & Green 2013).
1995: Den skånska populationen uppskattades till 1500 par (Jönsson 1995).
1998: Riksinventering gav för Skånes del en uppskattning om 1250 par (Axelsson 1999).
2009: Den andra atlasinventeringen påvisade förekomst i 251 rutor och en uppskattad population om 1300 par (Bengtsson & Green 2013).
2019: Denna inventering påvisade minst 655 par i Skåne och en minskad förekomst i framför allt de norra skogsbygderna samt delvis i västra och sydvästra Skåne.

Figur 1. Turkduvans utbredning i Skåne vid de två atlasinventeringarna 1974–1984 (A) och 2003–2009 (B). Källa: *Skånes Fågelatlas* (2013).

Figur 2. Förekomsten av turkduva i Skåne 1 april – 31 augusti 2019.

Gul prick: enstaka lokal; Blå prick: kluster av flera lokaler. Karta från Artportalen.

den 1 april till 31 augusti 2019. Efter den andra atlasinventeringen kunde vi visa att den geografiska förekomsten tycktes ha ökat medan antalet häckande par hade minskat. Årets inventering visar en minskad förekomst i framförallt de norra skogsbygderna. I övrigt verkar arten hålla sig kvar i hyfsad omfattning, dock med förmodat mindre antal häckande par.

Vi fick in en del uppgifter gällande häckande par och dessa redovisas nedan för varje kommun (Tabell 2). För de orter där endast förekomst är rapporterad har vi räknat med två par. Det är förmodligen

Tabell 2. Turkduvans fördelning kommunvis vid inventeringen 2019.

Välinventerade kommuner grönmarkerade, medan sannolikt "underinventerade" visas i rött.

<i>Kommun</i>	<i>Antal par</i>	<i>Kommun</i>	<i>Antal par</i>
Bjuv	16	Osby	2
Bromölla	8	Perstorp	0
Burlöv	11	Simrishamn	34
Båstad	13	Sjöbo	7
Eslöv	17	Skurup	24
Helsingborg	39	Staffanstorp	64
Hässleholm	48	Svalöv	14
Höganäs	29	Svedala	25
Hörby	9	Tomelilla	7
Höör	6	Trelleborg	25
Klippan	9	Vellinge	23
Kristianstad	55	Ystad	25
Kävlinge	10	Åstorp	8
Landskrona	11	Ängelholm	21
Lomma	12	Örkelljunga	0
Lund	30	Ö Göinge	2
Malmö	51	Totalt	655

en underskattning för åtskilliga orter och därför ska det erhållna antalet om 655 par sannolikt räknas upp. Vi måste dessutom räkna med att en del ortsförekomster är missade. Men att totalsumman skulle orka

över ettusen par verkar osannolikt. Vi landar nog istället på en gissning om 800–1000 häckande par i landskapet.

Några kommuner sticker ut och på den positiva sidan noterar vi hela 64 par i Staffanstorp varav 42 i huvudorten. Här gjordes en gedigen inventering tidigt på säsongen. En annan kommun där inventeringen togs på stort allvar var Hässleholm. Uppgifterna härifrån är således väl belagda. Den stora kommunen Lund är förmodligen underinventerad men själva staden Lund fick sig en rejäl genomkörare. Om detta berättar Bo Ekberg i följande uppsats. Resultatet för staden Lund är alltså väl belagt. På den negativa sidan finns två kommuner där arten helt enkelt saknas. Det handlar om Perstorp och Örkelljunga. För Perstorps del finns en obs på Artportalen från maj 2018, medan senaste rapporten från Örkelljunga är från 2014.

En översikt av turkduvans historia i Skåne finns i *Anser* 2019:1, sidorna 65–66.

Turkduva i Vellinge kommun.
Foto: P-G Bentz/Sturnus.se.

Kenneth Bengtsson
kenneth.bengtsson1@comhem.se